

Til lovforslag nr. L 99. Betænkning afgivet af retsudvalget den 7. maj 1987

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov

(Meddelelshæleri)

[af Leif Hermann (SF) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis medlemmer) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *flertal inden for flertallet* (Det konservative Folkepartis, Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) bemærker, at lovforslaget indebærer, at det ikke længere vil være muligt at straffe den, som uden at have medvirket til brud på tavshedspligten uberettiget skaffer sig, videregiver eller udnytter oplysninger, som er fortrolige af hensyn til offentlige interesser, og som er fremkommet ved en sådan overtrædelse.

Efter lovforslaget vil det således ikke være strafbart at skaffe sig eller udnytte oplysninger om skatte- eller toldmyndighedernes påtænkte kontrolforanstaltninger, medmindre der foreligger egentlig medvirken. Det vil heller ikke være strafbart at udnytte oplysninger om f.eks. eksamensopgaver til brug på universiteterne og de højere læreanstalter.

I de situationer, der kan tænkes, vil der formentlig ofte foreligge medvirken, idet den, der har brug for oplysningen, har opfordret den offentligt ansatte til at bryde sin tavshedspligt. Som anført i Straffelovrådets betænkning om privatlivets fred, side 54, vil det imidlertid i praksis ofte alene være den efterfølgende udnyttelse, der kan afsløres, mens

det kun sjældent kan bevises, at der foreligger medvirken, fordi man ikke kan finde frem til den offentligt ansatte, der har brudt sin tavshedspligt, bl.a. fordi »udnyttøren« ikke vil have nogen interesse i at afsløre vedkommendes identitet og dermed afsløre sin egen strafbare medvirken.

Der kan også være grund til at pege på, at den gældende bestemmelse i straffelovens § 152 d omfatter andet end uberettiget offentliggørelse af fortrolige forhandlinger i offentlige myndigheder, jf. straffelovens § 129. Også fremskaffelsen og udnyttelsen af oplysninger, som er fortrolige af hensyn til offentlige interesser, f.eks. det offentliges økonomiske interesser, er omfattet af § 152 d. Den, der uden medvirken til bruddet på tavshedspligten skaffer sig kendskab til det offentliges forhandlingsposition i forbindelse med en kontraktindgåelse, f.eks. en kommunes indkøb af varer til sygehuse, plejehjem og andre sociale institutioner eller behov for køb af bestemte faste ejendomme, og udnytter disse oplysninger til at opnå en økonomisk gevinst på det offentliges bekostning, vil således kunne straffes efter den gældende bestemmelse i straffeloven, men ikke efter det foreliggende lovforslag.

Efter flertallets opfattelse bør der ikke ske ændringer i den nuværende formulering af § 152 d.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.